

som Forretningsgangen i den har været de foregaaende Aar. Der har hvert Aar foreligget Andragende fra Statens Skovarbejdere i Silkeborg Distrikt, og der er fra Socialdemokratiets Side stillet Ændringsforslag til Finansloven om at forhøje Daglønnen og Akkordpriserne og opføre det til et saadant Forslags Gennemførelse nødvendige Beløb paa Finansloven. Det er i Aar ganske som de tidligere Aar.

Men nu vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister: Hvis han nu i sin Undersøgelse vedrørende Lønnings- og Arbejdsforholdene o. s. v. for Arbejderne i Statsskovene ved Silkeborg kommer til det Resultat, at der trænges til en Reform, til en Forhøjelse af Akkordpriserne og Daglønnen for disse Arbejdere, og han altsaa vil gennemføre en saadan Reform og samtidig ved Besked med, at Skovarbejderne i andre Distrikter ere mindst eller omtrent lige saa daarligt stillede, vil han saa ikke lade denne Reform udstrække sig til mere end netop Arbejderne i Silkeborg Skovdistrikt? Vil han saa ikke gennemføre Reformen saadan, at alle Arbejderne i Statens Skovdistrikter nyde samme Ret, altsaa faa Adgang til den Reform, som giver dem højere Dagløn og højere Akkordpriser?

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Nej, Forretningsgangen er netop ikke den samme, som den plejer at være, det maa jeg fremhæve, naar man holder de to Linier op imod hinanden: Silkeborg Skovdistrikts Arbejderes særlige Fordringer og Skovarbejdernes i Almindelighed. Thi i Aar er der sket det, at Silkeborgdistriktets Arbejderes Andragende er blevet henvist, det er det ikke blevet tidligere, og dermed er de Herreres Fremgangsmaade karakteriseret, idet de henvise dette isolerede Andragende uden at tage Spor af Forbehold paa noget Tidspunkt, mens Tid er til at forhandle det med Landbrugsministeren. Det er netop det, der gør, at de Herreres Stilling savner det nødvendige faste Grundlag. Den har været løst nok tidligere, den er komplet bundløs i dette Øjeblik.

Nu spørger det ærede Medlem saa til Slut, om jeg, naar jeg ved min Undersøgelse, den, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sammen med sine Kolleger i Finansudvalget beder mig foretage i Sommerens Løb — og det er det, de gøre ved det Aktstykke, der foreligger her paa Tingets

Bord, og hvorved de have fraskrevet sig Adgang til at stille Ændringsforslag her til tredje Behandling, men de respektere ikke deres egen Afgørelse, blot de kunne faa noget at lave Agitation paa — det ærede Medlem spørger altsaa, om jeg, hvis jeg med Hensyn til Silkeborgdistriktet kommer til det Resultat, at der er Anledning til at forbedre Distriktets Arbejderes Kaar, og samtidig finder, at der ved andre Skovdistrikter her i Landet kunde være Anledning til at forbedre deres Arbejderes Kaar, da vil stille Forslag i den Retning. Ja, selvfølgelig. Kommer jeg til det Resultat, at der maa foretages en Lønreform, gives Tillæg her og der, saa bringer jeg Forslag frem paa Tingets Bord i den Anledning. Men jeg forbeholder mig at foretage den Undersøgelse, som de Herrer have indstillet til Tinget at anholde mig om. Jeg har sagt det og gentager det for tredje Gang i Dag, at naar det høje Ting har henvist Andragendet til mig, skal jeg modtage Henvisningen, og Spørgsmaalet skal blive gjort til Genstand for den velvilligst mulige Undersøgelse.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Med Hensyn til det Samraad, der er ført i Finansudvalget, kan jeg helt og fuldt bekræfte den højtærede Landbrugsministers Fremstilling af, hvad der er passeret ved den Lejlighed, og siden da er der ikke forhandlet om det Spørgsmaal i Finansudvalget.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) siger, at jeg interesserer mig ikke for Statens Skovarbejderes Lønninger. Det er ikke rigtigt. Derimod synes det, som om det ærede Medlem ikke interesserer sig for at faa de københavnske Skovarbejderes Lønninger forhøjede. I Fjor, da vi havde den Sag til Diskussion, forelaa der i Bilagene en Opgørelse over Arbejdspriserne, Dagløn og Akkordpriser for Statens Skovarbejdere i de forskellige Distrikter hele Landet over, og samtidig havde den daværende højtærede Landbrugsminister gennem Københavns Finansborgmester indhentet Oplysninger om Akkordpriser og Dagløn for de københavnske Skovdistrikters Vedkommende. Det viste sig da, at disse i alt væsentligt faldt sammen med Akkordpriser og Dagløn indenfor Statens Skovdistrikter. Den daværende højtærede Landbrugsminister oplyste f. Eks.: „For Kævler — — — betales der i Statens Skove 3 Øre pr. Kubikfod, i Københavns Kommunes Skove ogsaa 3 Øre. For Kløvebrænde